

DSD országismereti ösztöndíj
Szalontai Petra (12G) beszámolója

Mikor 2015 januárjában két társammal, Kormos Henriettel és Bollók Mátéval közösen elkészítettük a DSD program keretében a tanulók számára kiírt országismereti-ösztöndíj projektfeladatát, egy rádióműsört, még mi magunk sem gondoltunk bele igazán, hogy milyen tétje is van a munkánknak. Pár hónappal később, ahogy tanárnőnk, Karacs Rudolfné közölte velünk a hírt, hogy a nyári szünetben a Német Pedagógiai Csereszolgálat és a Német Tartományi Kultuszminiszterek Tanácsának három hetes országismereti ösztöndíját nyertem el Mátéval, Heni pedig egy 4 hetes ösztöndíjat, szinte azonnal pakolni kezdtünk, pedig még csak március volt. Jogosan érezhettük magunkat különlegesnek, hiszen az egész országból mindössze 12-en élhettünk ezzel a nagyszerű lehetőséggel.

Mivel az ország különböző gimnáziumaiból választottak ki minket, ezért a budapesti Német Nagykövetség lehetővé tett számunkra egy előzetes találkozót, ahol az mellett, hogy megismerkedhettünk egymással, további információkat is megtudhattunk az utazás részleteiről, amiért nagyon hálásak voltunk. Így tehát szerencsére nem teljesen ismeretlenek társaságában gördülhettek ki a Saarland tartományban lévő Merzig városába induló (a szintén a Német Nagykövetség által biztosított) kisbuszaink.

Érkezésünk után élőben is megismerkedhettünk a befogadó családjainkkal, akik meleg szívvel üdvözöltek minket, és akik legalább ugyanolyan lelkesedést tanúsítottak, mint mi magunk. Borzasztóan hálásak lehetünk nekik, hiszen általuk nyerhettünk bepillantást egy német család hétköznapjaiba, ami által nagyon sokat tanulhattunk nemcsak egy másik kultúráról, de magáról az ottani életről is.

Másnap az iskolában ünnepélyesen fogadtak minket, ahol a körülvétele után, bővebb tájékoztatást kaphattunk a még előttünk álló három hét programjairól. Hétköznapjaink mindig négy óra tanítással kezdődtek, ami a korai kelés miatt nehéznek bizonyult, azonban annál érdekesebb volt, mivel rengeteg új információt szerezhettünk német anyanyelvű tanárainktól nemcsak a német irodalomról vagy épp a történelemtől, de a német emberek szokásairól, mindennapjairól is. Ezt követően pedig vendéglátó diákjaink tanóráit látogathattuk meg, ahol első kézből szerezhettünk tapasztalatokat, hogy milyen érzés egy német iskola tanulójának lenni.

A délutánjainkat szabadon tölthettük el az újonnan megismert német illetve magyar barátainkkal. Ilyenkor általában felfedeztük a csodás Merzig-et, ajándékokat, emléktárgyakat vásárolgattunk, vagy beültünk egy hangulatos kis kávézóba beszélgetni, de arra is volt példa, hogy moziba vagy strandra mentünk. Ilyen alkalmakkor tudtuk meg a legtöbbit a németországi kortársaink életéről, amit nagyon érdekesnek találtunk.

Emellett minden héten voltak egész napos programjaink, amikor a környékbeli nagyvárosokat, mint például Saarbrückent vagy Triert látogattuk meg, de szerencsénkre Merzig kedvező földrajzi fekvése miatt lehetőségünk nyílt megcsodálni Luxembourgot is, vagy épp a franciaországi Straßburgot. A városnézés után mindig kaptunk egy kis szabadidőt, ami általában próbára tette a tájékozódási képességeinket.

A legérdekesebbnek mégis a Straßburgban eltöltött napunk bizonyult, amikor látogatást tettünk az Európai Parlamentben. Fantasztikus élmény volt bepillantást nyernünk

egy ilyen nagy jelentőséggel bíró intézmény rendszerébe és belegondolni, hogy lehet, egyszer még mi is azok között a falak között fogunk dolgozni.

Összességében szeretném megköszönni (két másik társam nevében is), hogy lehetőségünk nyílt eltölteni ezt a három felejthetetlen hetet Németországban, ahol nemcsak borzasztóan jól éreztük magunkat, de rengeteg új kifejezést is tanulhattunk és még jobban elsajátíthattuk a német nyelv használatát. A legfontosabb pedig, hogy olyan életre szóló barátságok kötődtek, amiért egyikünk sem lehet elég hálás.

Szalontai Petra, 12G

Bollók Máté, 13E

Neumann János Középiskola és Kollégium, Eger